

řiti může toliko plat, kterého ten který zaměstnanec požíval posledně podle oněch předpisů uherských.

Pokud by pak šlo o změnu, které dostalo se předpisům tím zákonem z 22. prosince 1924 č. 287 Sb., vyhradil si žal. úřad výslovně rozhodnouti o případném nároku st-lky na výhody z toho plynoucí dodatečně po rozumu odst. 3 § 2 cit. zák. a stížnost proti tomuto postupu žal. úřadu námitek nemá.

Č. 6478.

**O b e c n í v o l b y. — A d m i n i s t r a t i v n í ř í z e n í: I. Pod po-
jem »obecních dávek« ve smyslu § 5 č. 3 ob. řádu vol. spadají též
obecní přírážky. — II. Nedostatek podpisu úředníka na upomínce ber-
ního úřadu stran ob. přírážek neodnímá upomínce právní účinky
s hlediska § 5 cit. zák.**

(Nález ze dne 13. dubna 1927 č. 7546).

V ě c: Jindřich Kö. v J. proti zemské správě politické v Brně stran volby obecního zastupitelstva.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím vyslovil žal. úřad, používaje ustanovení § 53 vol. řádu do obcí a rozhoduje dle § 56 téhož zák. o námitkách Josefa K., že volba Jindřicha Kö., zvoleného při volbách, konaných 22. března 1925 za člena ob. zast. v J., je neplatnou, poněvadž Jindřich Kö. není dle § 5 bodu 3 vol. řádu do obcí volitelný. V důvodech uvedeno v podstatě toto: Konaným šetřením bylo zjištěno, že Kö. dlužil ob. přírážky za r. 1923 částkou 1690 Kč a za I. čtvrtletí 1924 částkou 522 Kč. Výměrem berní správy v J. z 2. června 1924 bylo mu povoleno dlužné státní daně s přírážkami, daň výdělkovou v to počínaje splácti po 1000 Kč měsíčně za přesného dodržení lhůt, jakož i za další podmínkou, že ihned zaplatí daň z obrátu za rok 1922, 1923 a I. čtvrtletí 1924, jakož i že bude platiti běžné daně s dodatkem, že nedodržení i jedné z podmínek má za následek splatnost celého obnosu. Ze zprávy berního úřadu jde, že stanovené podmínky nebyly splněny, ježto Kö. nezaplatil ani daň z obrátu, ani neplatil běžných daní, ani nedodržel daných mu lhůt. Upomínkou z 6. března 1925, doručenou mu téhož dne, byl vyzván, aby do 8 dnů dlužné ob. přírážky zaplatil, což neučinil, nýbrž podal proti upomínce rekurs, ovšem úplně bezvýznamný. Daň výdělková s přírážkami za rok 1924 nebyla sice předepsána, ale v takovém případě je poplatník dle § 3 zák. z 16. března 1921 č. 116 Sb. povinen platiti daň s přírážkami dle posledního předpisu, pokud ze zákona tu kterou daň upravujícího neplyne něco jiného. Byl tedy Kö. povinen, daň tu platiti dle předpisu dosavadního. Ježto provisorní předpis ob. přírážky k dani výdělkové za r. 1924 činil 2088 Kč, byl povinen 1. ledna 1924 zaplatiti $\frac{1}{10}$, t. j. 522 Kč. Kö. však ani za rok 1923 ani 1924 neučinil své povinnosti zadost a jsou proto předpoklady § 5 odst. 3 zák. z 21. ledna 1919 č. 75 Sb. dány. Dále bylo vysloveno, že na místě Kö. stává se členem měst. zastupitelstva Josef F.

O stížnosti uvážil nss toto: — — —

Stížnost vytýká, že žal. úřad mylně má za to, že dány jsou skutečnosti, které st-le dle § 5 č. 3 cit. zák. z volitelnosti vylučují.

Úřad vychází ze zjištění, že st-1, ač osobně řádně byl upomenut, nezaplatil ve lhůtě 8denní mu v upomínce dané, ob. přírážky k dani výdělkové za rok 1923 a I. čtvrtletí 1924, tedy veř. dávky obecní déle než rok splatné. Že by výrok svůj opíral o to, že st-1 nezaplatil daň z obratu a daň výdělkovou, jak uvádí stížnost, není správné, a je výtka tato, vyvrácená již zněním nař. rozhodnutí, bezdůvodná.

Stížnost stojí na stanovisku, že přírážka obecní není veř. dávkou obecní, jak ji na mysli má § 5 čís. 3 cit. zákona. Za dávky takové považuje stížnost jen ty dávky veřejné, na jichž vybírání se obec sama v mezích své působnosti na základě zákonem jí daného zmocnění usnesla a jež sama vybírá jako na př. dávku z nájemného, dávku z masa, z nápojů, z přírůstku hodnoty, zábav a pod. Názor tento je zřejmě mylný.

Široký pojem »dávky obecní« zahrnuje v sobě souhrn všech plnění, k nimž poplatník jako takový vůči obci je povinen. Třebaže některé zákony užívají názvu »dávka« k speciálnímu označení určitých plnění poplatníkových vůči obci, nelze z toho vyvozovati, že slovo »dávky« v § 5 zák. č. 75/19 má označovati pouze tento pojem užší. Takový restriktivní výklad je tím méně přípustný, ježto zák. z 12. srpna 1921 č. 329 Sb. v § 29 stanoví, že dávky obec. mohou býti vybírány buď jako přírážka ke stát. daním, buď jako samostatné dávky. Také § 71 mor. ob. zř. mluví o příspěvcích, jež sloužití mají na zapravení výloh k potřebám obecním, na něž příjmy v § 67 jmenované nestačily, uvádí jako takové příspěvky přírážky k přímým daním neb k dani z potravy, službv k potřebám obecním a platy a dávky, jež nenáleží k přírážkám k dani. Již z toho plyne, že obecní přírážka k dani státní byla a je veř. dávkou obecní. — — —

Konečně namítá stížnost, že st-1 nebyl ani řádně o zaplacení upomenut, poněvadž upomínka, kterou 6. března 1925 dostal, nebyla podepsána, nýbrž opatřena jen razítkem berního úřadu v J.

Nedostatek podpisu úředníka na upomínce neodnímá však upomínce právní účinky. Nedostatek podpisu mohl by nejvýše býti pokládán za vadu, kdyby mohla vzniknouti pochybnost o tom, zda byla skutečně od úřadu vydána. St-1 pochybnost takovou v řízení adm. nikdy nevysslovil, naopak při protokolárním výsledku dne 4. a 19. května 1925 výslovně doznal, že dne 6. března 1925 od berního úřadu v J. byl o zaplacení dlužné ob. přírážky ve výši 2212 Kč opomenut. Popíraje nyní, že upomínka vydána byla úřadem, ocitá se v rozporu s tím, co sám v řízení doznal. Ani pokud pak popírá právní účinek upomínky proto, že se na ní nalézá jen razítko berního úřadu, nelze mu přisvědčiti. Upomínka obsahovala specifikaci st-lových nedoplatků na ob. přírážky, obsahovala výzvu, aby dlužný obnos do 8 dnů zaplatil a byla mu doručena. Právem tedy žal. úřad vzal za prokázáno, že st-1 byl řádně upomenut.

Č. 6479.

O b e c n í v o l b y: K výkladu § 8 posl. odst. ob. řádu vol. o ztrátě volitelnosti do obecního zastupitelstva pro odpírání výkonu úřadu toho v dřívějším zastupitelstvu.

(Nález ze dne 13. dubna 1927 č. 7547).